

ਅਭਿਵਾਦ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਆਸਤ

ਗੁਰਮਰਨ ਸਿੰਘ

ਪਹਿਲੇ ਬਠਿੰਡਾ ਨੇੜੇ ਰੋਲ ਭੱਬੇ ਵਿਚ ਖੰਬ ਵਟਿਆ, ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਥਾਪਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹਿਸ ਫਿਰ ਗਈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਬਹਿਸ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਬਹਿਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਖੜੇ ਬਿਰ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਭਿਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਕਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਅਭਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਿਫਰੰਸ਼ ਵਾਲਾ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਚਾਈ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਫੁਪੀ ਕਿ ਅਭਿਵਾਦੀ ਅਕਾਲੀ ਨੀਡਰਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੀਡਰਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਪਨਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਵੇ ਇਹ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਦੇ ਘਰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਭਿਵਾਦੀ ਨੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫੰਡ ਉਗਰਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਿਰ ਹੀ ਐਸੀ

ਫਿਰ ਹੈ ਜੋ ਵਲਸਫ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਜਾਤ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾ ਅਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਭਿਵਾਦ ਤੋਂ ਸੁਰਖਿਅ ਹੈ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਫੇਰ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਨਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਥਾਪਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕਹੀਣ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਨੱਸਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੋਹੜਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਕੀ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਕੋਲ ਰਿਟਾਇਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਆਰਮੀ ਹੈ? ਕੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਐਸੇ ਖੰਭੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਖੰਬ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਟੋਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੜੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਖੁਫ਼ੀਆ ਜਾਂ ਜਾਹਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਣ। ਹੁਕਮੰਦ ਕੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਭੰਬਲ-ਭੁੰਜੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰਦਾਦਾਂ ਪੰਜ ਪੁਲਕ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰਦਾਦਾਂ ਪੁਲਕ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪੈਰੋਕੀ ਕਰਦੀ ਪਿਰ ਦੇ ਹੋਕ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਕ ਇਹ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਰਦੀ। ਬਾਦਲ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰਦਾਦਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਸਚਾਈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਬਨਾਸਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਹੀ ਦੋ ਐਲਾਨੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤਾਂ ਹਨ। ਬਾਦਲ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋਣ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਜਰਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਸਮਝਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਵਾਈ ਗੱਲ ਕਹੀ ਕਿ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮਨ-ਸਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

18 ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਏਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਏਸ ਦੇ, ਕਿਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੋਲ ਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇਲਾਜਮਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰਖਿਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਕ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਖੁਫ਼ੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਦਰ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਸੁਬੇ ਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਿਹੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ। ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਦਸਤੂਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਇਰੀਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਪੁੱਛ ਕਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਹਿਵਿਸ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। 13-14 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 25,000 ਲੋਕ ਮਰੇ ਗਏ। ਇਹਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਨਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਵੱਛੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਗੁਰਮਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਹੁਣ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਦਰ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਫੋਰਸਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਸੂਹ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਨ। ਇਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜਦੋਂ ਬਠਿੰਡਾ ਹਮਪਤਾਲ ਆਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜ ਹਮਪਤਾਲ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਸੁਲੀ 'ਤੇ ਟੰਗ ਦੇਣ।

ਧਰਮ, ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਜਾਤ ਅਧਾਰਤ ਏਸ ਵਿਚ ਜੋ ਪਿਛਾਹਿੱਥੇ ਸਿਆਸਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਏਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਰਾਈ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਤਲੁਜ-ਯਮਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਭਿਵਾਦੀ ਵਾਰਦਾਦਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਕਸ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਏਣ ਹਨ। ਖੱਬੀ ਪਿਰ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਇਸ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਕ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ ਜਾਂ ਨਾ, ਏਸ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਹਮਣੀ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਜੁੜਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਏਮ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪੁੱਖ ਗੱਲ ਏਕ, ਅਤੇ ਏਮ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਨਿਤਾਰਾਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਖੱਬੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਪੁੱਖ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ। ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੱਬੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਲੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਏਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੋਲ ਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇਲਾਜਮਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰਖਿਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਕ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਖੁਫ਼ੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਦਰ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਸੁਬੇ ਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਿਹੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ। ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਦਸਤੂਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਇਰੀਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਪੁੱਛ ਕਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਹਿਵਿਸ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। 13-14 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ 25,000 ਲੋਕ ਮਰੇ ਗਏ। ਇਹਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਨਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਵੱਛੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਗੁਰਮਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਹੁਣ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਦਰ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਫੋਰਸਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਸੂਹ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਨ। ਇਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜਦੋਂ ਬਠਿੰਡਾ ਹਮਪਤਾਲ ਆਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜ ਹਮਪਤਾਲ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਸੁਲੀ 'ਤੇ ਟੰਗ ਦੇਣ।

ਧਰਮ, ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਜਾਤ ਅਧਾਰਤ ਏਸ ਵਿਚ ਜੋ ਪਿਛਾਹਿੱਥੇ ਸਿਆਸਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਏਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਰਾਈ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਤਲੁਜ-ਯਮਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਭਿਵਾਦੀ ਵਾਰਦਾਦਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਕਸ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਏਣ ਹਨ। ਖੱਬੀ ਪਿਰ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਇਸ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਕ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ ਜਾਂ ਨਾ, ਏਸ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਹਮਣੀ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਜੁੜਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਏਮ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪੁੱਖ ਗੱਲ ਏਕ, ਅਤੇ ਏਮ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਨਿਤਾਰਾਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਖੱਬੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਪੁੱਖ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ। ਅਭਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੱਬੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਲੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।